[א]וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי אלא ניכבשינהו דנינידי א] ונימא כל דפריש מרובא פריש אמר רבא (השתא דאמור רבנן לא ניקרב) גזירה שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקרבו ב] א"ל ההוא מרבנן לרבא אלא ג] מעתה מגיסא אסירא משום שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקחו בעשרה ד] כהנים בבת אחת מי אפשר אלא אמר רבא משום ה] קבוע אמר רבא השתא דאמרי רבנן לא נקריב אי נקריב ו] לא מרצי איתיביה רב הונא בר יהודה לרבא (א)חטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפי' אחת בריבוא ימותו [ב]כולן (ב)במה דברים אמורים בכהן נמלך אבל בכהן שאין נמלך עשאן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול למטה מחצה כשר ומחצה פסול אחת למטה ואחת למעלה שניהן פסולות שאני אומר חטאת קריבה למעלה ועולה קריבה למטה אלא ז] הא כמאן דאמר (ג)בעלי חיים נדחין הא כמאן דאמר [ג]בעלי חיים אינן נידחין הרי שחוטין דלכולי עלמא נידחין

דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **נכבשינהו דניניידו.** יכוף אותם שינודו דלא ליהוי קבוע: **אמר רבא גזירה שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקרבו.** קא סלקא דעתך השתא דחייש לשמא אחר שיקחם אחד אחד עד ששחטו י' והם רוב יבואו י' כהנים ויזרקו דמיהן ויקטירו אימוריהן כאחד ואפשר לאמלס יהשתא דאשתכח ח] דקריב רובא בבת אחת ואיכא למיחש איסורא ברובא איתיה דבשלמא כי משיך חד חד ומקריב קמא קמא איכא למימר דכל חד דקריב בהיתר ט] מרובא פריש ואיסורי י] הנאה בהני דפיישי הוא דהוו רובא לגביה אבל השתא דקרבי כי הדדי לא הוו הני דפיישי רובא לגבייהו: **אלא מעתה מגיסא אסירא.** כלומר וכי מאחר שמשכו ולקחו אחד אחד לבדו ובנידנוד דכל חד דאמר יא] דמרובא פריש ושחטן וקבל דמן במגיס בחזקה שהוא כשר חוזרים ומצטרפין השחוטין להיות רוב ולהיאסר: ומשני **משום שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקחו.** מתוך התערובת וכיון דרובא נכסי יב] כי הדדי איכא למיחש דאיסורא ברובא איתיה: **ובבת אחת מי משכחת לה.** בשלמא זריקה והקטרה יג] איכא למימר בבת אחת אבל לקיחה כיון דכבשינהו וניידי כלום יד] אפשר לאמלס לקיחתן דלא צריך לרדוף ולהשיג כל אחד: **אלא אמר רבא גזירה משום קבוע.** דלמא אתי למימשך ולמיסביניהו חד וחד כי לא ניידי דה"ל קבוע וכמחצה על מחצה דמי וליכא למיסמך ולמימר מדרובא פריש: **אי מקריב לא מרצי.** לאידחי ליה מדרבנן טו](נ"ל מדאורייתא) בשעת קביעותא לא חזו עד דניידי וגזרו ביה רבנן משום קביעותא והוו להו דחויין מן התורה ומתני' אפילו הוכרו לבסוף אסורין הואיל ונדחו ושוב אין חוזר) טז] ור' יז] אמר לי דהאי קבוע אינו דין מן התורה כמחצה על מחצה אלא א"כ ניכר האיסור כל יח] שהן (דמגו דאחד דמינכר ילפי' לה) ושוב אינו חוזר ונראה ואע"פ שהכשרין שבהן ראויין להקרבה הואיל ונדחה מלהקריב לכתחלה מחמת הפסולין המעורבין בהן נדחו לגמרי דהוה יט] להו כפסולין: **חטאת שנתערבה בעולה.** בעופות קתני דלית להו תקנתא ברעייה שאין פדיון לעוף כדאמרינן במנחות בפרק המנחות והנסכים (דף ק:): **מחצה כשר ומחצה פסול.** ומביא חטאת ויקריבנה למטה. ותיובתא לרבא מהא דקתני מחצה כשר דהא הכא אילו אתי לאימלוכי אמרי' ליה לא תקריב כדקתני ימותו שאין מכניס כ] לפסול זה בידים מפני תקנת חבירו וכי לא נמלך והקריב קתני דהעשוי כהלכתא כשר וה"נ הכשירין ירצו: **הא כמ"ד.** פלוגתא רבי כא] יהודה ורבנן היא בסדר יומא (דף סד:): **והרי שחוטין דלכ"ע.** כל הנך דפליגי בבעלי חיים מודו בשחוטין דנידחין: **ותנן.** במתני' אם קרב הראש כו' אברי בעל מום ואברי עולות תמימות הרבה שנתערבו ר"א אומר אם קודם שנמלך בה כב] הקריב אחד מן הראשים יקרבו כל הראשים ואפי' לכתחלה דתלינן איסורא באותו שקרב ראשון והא הכא דאילו אתי ברישא לאימלוכי א"ל לא תקריב דכתיב ואשה לא תתנו מהם (ויקרא כב) וכי לא אימליך מכשרינן הנך דפרישי כג] ולא אמרינן ידחו:

הוא

וגבי דם כסוי (חולין דף פז:) שנתערב בדם בהמה דא"ר יהודה אין דם מבטל דם כולהו א"א לזה להיות כזה אפילו לרבי חנינא דלא דמי לדם קדשים דאפשר להיות כחולין כמו שפי' בקונטרס בהקומץ רבה (מנחות כג:)ד] דכשילין לילה אחת יצא מקדושתו כחולין וכוליה סתמא דהש"ס לרב חסדא דלא כרבי חייא דאמר בפ' גיד הנשה (חולין ק.) חתיכה עצמה נעשית נבילה ואוסרת כל החתיכות לרבי יהודה וגבי זרוע בשלה (שם דף צח:) דקאמר לא נצרכא [אלא] לר' יהודה דאמר מין במינו לא בטיל וגבי ציר (שם צט:) דקאמר רבי יהודה שיעורו במאתים כו] ופריך והא א"ר יהודה מין במינו לא בטל [ומשני שאני כו'] והיא דבילה כז] דמין במינו לא בטל לר' יהודה ודם תבוסה דאמרינן בנדה (דף עא:) דאין דם מבטל דם לרבי יהודה ואפילו לרבי חנינא צ"ע דנראה שיש מהנך שהבאתי דלא כרבי חייא ועוד יש ליישב תירוץ ר"ת שמחלק בין לח ליבש ולא קשיא ההיא דפסחים (דף כט.) לר' יוחנן דלאו אליבא דכולי עלמא קאמר טבל ויין נסך במשהו דמודה ר' יוחנן דלרבנן דר' כח] יהודה בנותן טעם אלא רבי יוחנן סבר כרבנן כט] בשאר איסורים וכר' יהודה בטבל ויין נסך וכן ברייתא דתניא כוותיה דרבי יוחנן והשתא ההיא דפסחים (ג"ז שם) כרבנן דמין במינו בטל ל] מק"ו ואיכא השתא ג' מחלוקת של תנאים בדבר דהא תניא כוותיה דרבי יוחנן והא דתניא בפרק הנודר מן הירק (נדרים נח.) כלל אמר ר"ש [כל] דבר שיש לו מתירין כו' אמרו לו הרי שביעית שאין לה מתירין ותנן השביעית אוסרת כל שהוא במינו אמר להם לא אמרו שביעית במינו אלא לביעור אבל לאכילה לא ולא מצי למיפרך מטבל ויין נסך דהתם סבירא להו כרבנן דכל איסורין בטילין אפי' במינן לא] וה"ר יצחק הלבן תירץ [הא דידיה] הא דרביה דההיא דלקמן דאין דם מבטל דם רבי יהודה משום רבן גמליאל קאמר לה והכי נמי משני אביי לקמן (דף עט.) (אם כן) לב] קשה דרבא פליג עליה ויש עוד לפרש ההיא דשני כוסות דהא דאין החולין מסייעין למים לבטל את התרומה לאו משום דמינו במשהו אלא משום דהוי באחד ומאה והאי בששים ולהתבטל בששים קאמר דלא מסייע ליה דכיון לג] דדינו במאה וכגון דליכא מאה בין המים ויין של חולין אבל המים רבין על התרומה ששים דאי לאו אמרינן סלק את מינו כמי שאינו היה נאסר היין של חולין משום דליכא מאה והיה הכל נאסר שאין המים רבים על החולין ועל התרומה בששים:

ונכבשינהו דנייידו ונימא דכל דפריש מרובא פריש. וכגון שלא בפנינו פירשו ממקום קבוע דאי היתה הפרישה בפנינו היו אסורין כאילו לקחן במקום קביעות וכן מוכח בפרק קמא דפסחים (דף ט:) דתשע צבורין של לד] חמץ ואחת של מצה ואתא עכבר ושקל דאמרי' כל קבוע כמחצה על מחצה דמי ובפרק גיד הנשה (חולין צה.) אמרי' גבי תשע חנויות בגמלא הלך אחר הרוב אפילו נמצא ביד עובד כוכבים לה] והיינו טעמא דגבי ציבורין מיירי בדשקל עכבר קמן שנולד לנו הספק במקום קביעות ולכך קאמר לו] ונכבשינהו דניידן דכיון שיצאו ממקום קיבוען אמרינן מרובא פריש והכי נמי אמרינן בפרק בתרא דיומא (דף פד:) גבי תשעה עכו"ס וישראל אחד ביניהן דבאותה חצר מפקפקין ובחצר אחרת אין מפקפקין: **אלא אמר רבא משום קבוע.** מדגזור משום קבוע היה נראה דאי שקיל חד מן הקבוע אסור מדאורייתא ולא אמרי' מרובא פריש לז] דכיון דדבר חשוב הוא ולא בטל היכא דה"ל קבוע כמחצה על מחצה דמי אבל א"א לומר כן מדאמר רב בסמוך טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות ונפלה אחת מהן לים הותרו כולן ומשמע נמי לדידיה דבמתני' [דנתערבו] אחד בריבוא ומית חד מינייהו אמרי' דאיסורא מית והשאר מותרין ואמאי לח] אדרבה דהיתר נפל ומית אלא היינו טעמא דהקילו משום דמדאורייתא בטלי ברובא * דכל מילי מדאורייתא ברובא בטלי כיון דלא ידיע ואפילו ששה דברים מאחר שנתערב ולא ידיע וכן תרומה בטלה באחד ומאה ולא שייך כל קבוע אלא בדבר הידוע כגון תשע חנויות ותשע צבורין ותשע צפרדעים ותשע עכו"ס שההיתר והאיסור שלהם ידועים במקומם: **במה** דברים אמורים בבהן נמלך כו'. אין משנה זו שנויה כך במסכת קינים אלא פרק אחד הוא שמתחיל כך וקאי אכל מאי דתני לעיל לט]:

עין משפט נר מצוה

טז א מיי' פ"ח מהל' מאכ"א הל' יא טוש"ע י"ד סימן קי סעיף ג וטור י"ד סוף סי' ט ועיין כ"מ:

יז ב מיי' פ"ח מהל' פסוה"מ הלכה א:

יח ג מיי' פ"ו שם הלכה ח:

◆

מוסף רש"י

בעלי חיים נדחין. בהמה שנדחית מחיים דהויא דיחוי גמור, שאף לכשנראית למה שהיתה ראויה אינה קריבה אלא רועה (פסחים צח.). ואפ"ה דהדר מיפסו אידחו לעולם משום דיחוי קמאי (תמורה כו:). וליכא למ"ד אין דיחוי אלא בשחוטין אבל בע"ח שנדחו חוזרין ונראין (קדושין ז:):

◆

נוסחאות רש"י כת"י

וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי. דנפקא לן מוארב לו פרט לזורק לבין לגו בסנהדרין (עט.) וביומא (פד:): ניכבשינו דניניידן. יכוף אותן שינודו כי היכי דלא ניהוי קבוע: ה"ג אמר רבא גזירה שמא

מסורת הש"ס

א) קינין פ"ג מ"ב, ב) שם פ"ג מ"א, ג) [יומא סד. ישנ"ן ועי' לעיל יב. ושנ"ג, ד) ד"ה לעולם, ה) דף לח:

◆

גליון הש"ס

[תוס' ד"ה אלא וכו' דכל מילי מדאורייתא ברובא בטלי וכו'. עי' מעילה דף כא ע"ב בתוס' ד"ה פרוטה וכו' ובכ"מ דף ו ע"ב בתוס' ד"ה קטן וכו']:

◆

שינויי נוסחאות

◆

שיטה מקובצת